

ע"פ 8319/14 - המערעתה בע"פ 8319/14 והמשיבה בע"פ
ו"פ 8454/14, ע"פ 8589/14: מדינת ישראל ואח'... נגד המשיבים בע"פ
ע"פ 8319/14: אבידור מלול, עומריו וקנין, זיו יצחק, המערער בע"פ
ע"פ 8454/14: אבי ואח'...

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

8319/14 ג"ע
8454/14 ג"ע
8589/14 ג"ע

כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
רבוד השופט מ' מוזען

מדינת ישראל 8319/14 פ המעררת בע"פ
המשיבה בע"פ 8454/14 פ
וע"פ: 8589/14 פ

111

- המשיבים בע"פ 8319/14:

 1. אבידור מלול
 2. עומריו וקנין
 3. זיו אצחים

מNUMBER בע"מ: 8454/14

מערך רע"פ :8319/14 זיון

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב'
השופטת י' שטרית) בת"פ 1970-06-13 מיום
28.10.2014

(23.03.15) ג' בנין התשע"ה תאריר היישיבה:

עו"ד יניב שבג' 8319/14 בשם המשיב 1 בע"פ
המערער בע"פ :8454/14
עו"ד גיל שפירא 8319/14 בשם המשיב 2 בע"פ
בשם המשיב 3 בע"פ 8319/14
עו"ד שלמה אלכבר 8319/14 בשם המשיב 3 בע"פ
המערער בע"פ :8589/14

פסק דין

השופט ע' פוגלמן:

בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט א' קולה) הרשע את המערער בע"פ 8454/14 – הוא המשיב 1 בע"פ 8319/14 (להלן: המשיב 1), את המשיב 2 בע"פ 8319/14 (להלן: המשיב 2) ואת המערער בע"פ 8589/14 – הוא המשיב 3 בע"פ 8319/14 (להלן: המשיב 3) (להלן ביחיד: המשיבים) על פי הودאות בסגירת הסדר טיעון בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות וקשרית קשור לביצוע פשע. המשיב 1 הורשע גם בעבירה של איומים. בית המשפט (כב' השופט י' שטרית) גזר על המשיבים 1 ו-2 6 חודשי מאסר בפועל אשר יורשו בדרך של עובדות שירות; מאסר על תנאי בתנאים שפורטו בגזר הדין; פיצוי למתלון בסך 10,000 ש"ח; וקנס בסך 3,000 ש"ח. על המשיב 3 גזר בית המשפט 4 חודשי מאסר בפועל לשירותו בדרך של עובדות שירות; מאסר על תנאי בתנאים שפורטו בגזר הדין; פיצוי למתלון בסך 5,000 ש"ח; וקנס בסך 2,000 ש"ח.

תמצית העובדות וההליכים

1. לפי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 27.5.13 התגלו סכוסר בין המשיב 1 לבין אחיו הצער של המתלון (להלן: המתלון) על רקע טענה של ידידת המשיב 1 כי הוטרדה על ידי האח. המתלון ניסה לפרט את הסכוסר בדרכו של המשיב 1 أيام על אחיו ועליו בטלפון. לאחר השעה 2:00 לפנות בוקר הגיעו המשיבים 1 ו-2 לבתו של המתלון ודרשו ממנו לצאת לכיווןם. המתלון שאל את המשיבים 1 ו-2 "מה הם רוצים מהicho", ובתגובה החלו המשיבים 1 ו-2 להזכיר אותו מכות נמרצות באגרופיהם. כמו כן, מעובדות כתוב האישום עולה שבשלב מסוים לאחר תחילת האירוע הגיע המשיב 3 למקום והצטרף אל המשיבים 1 ו-2 בהcaptcha המתלון עד שהאחרון התמוטט על הקרקע. אז גיררו המשיבים את המתלון סמוך לגדר בטון והמשיכו להכוותו בכל חלקו גופו לרבות בראשו. בן דודו של המתלון, שהוא שוטר (להלן: השוטר), עבר באותו עת במקום, הבחין במתרחש וצעק לעבר המשיבים כי ייחלו המשיבים 1 ו-3 נותרו במקום, ואילו המשיב 2 ניסה להימלט ונתקפ על ידי השוטר. כתוצאה ממפעיהם של המשיבים נגרמו למתלון חבלות בכל חלקו גופו, ובין היתר שבר ללא תזוזה בגג ארובת עין שמאל; שבר עם תזוזה מינימלית באספקט התיכון של הקיר הקדמי של הסינוס הפרונטלי; והמתומה חיצונית פריאוטלית משמאלו. המתלון פונה לבית חולים ואושפז למשך 3 ימים.

להשלמת התמונה י הציין כי בעת ביצוע העבירה היה המשיב 1 כבן 18 וחצי; המשיב 2 כבן 19; והמשיב 3 כבן 18 וחודשים. המשיבים 1 ו-3 טרם גויסו לצבאי והמשיב 2 היה במהלך שירותו הצבאי.

2. ביום 30.9.2014 הורשעו המשבים על פי הودאותיהם (כב' השופט א' קולה) בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 ובצירוף סעיפים 335(א)(2) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1997 (להלן: "החוק"); ובעבירות קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק. המשיב 1 הורשע בנוסף בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק. בטרם נגזר עונשם של המערערים הוגשו לבית המשפט קמא, לגבי כל אחד מן המשבים, תסקירות מבנן ותסקיר משלים.

3. מהתקירים שהוגשו בעניינו של המחשב 1 עליה כי אין לו עבר פוליל; כי הוא מגיע מركע משפחתי נורטיבי; וכי לא ניכרים לבבו מאפיינים עבריניים. עוד צוין כי המחשב 1 נטל אחריות על מעשיו, אשר נעשו תוך תכנון מוקדם, אך צוין כי נטילת האחריות לא נבעה מהכרה פנימית בחומרת מעשיו, וכי גלווי הצער והחרטה לא נבעו מאemptיה אוטנטית כלפי המתלון. שירות המבחן עמד על כך שהמחשב 1 הביע נוכנות להשתלב בתהיליך טיפול, אך נקבע כי אינו בשל לכך לצד זאת העירק שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות מפרת חוק מצד המחשב 1 בעתיד; כי מזומנים התקשרות שלו לזכות בחסר; וכי הוא מניפולטיבי לעיתם. לבסוף עמד השירות על כך שגיאסו של המחשב 1 לצבא נדחה עקב התמצאות ההיליך הפלילי נגדו, וזאת חרף רצונו העז לשרת בכל תפקוד שייעוד לו. שירות המבחן בחר שלא לבוא בהמלצתה טיפולית בעניינו של המחשב 1 והמליץ להשיט עליון ענישה מוחשית שאפשר שתומר בעבודות שירות.

4. אשר למשיב 2 מהתסקרים בעניינו עליה כי מדובר בגין בכור למשפחה נורמטיבית; ללא עבר פלילי לחובתו ולא מאפינים עברייניים; כי הוא אינו מכיר במלוא חומרת מעשיו; כי זהות האישית עדין אינה מוגבשת; וכי לקיחת האחירות על המעשים וכן הבעת הצער כלפי המתلون לא היו אוטנטיות אלא נבעו מן החשש לתגובה עונשנית. נכון כל אלה הוערך הסיכון להישנות מעשיים עברייניים בעניינו ברמה בינונית-גבואה. בתסקירות המשלים צוין כי המשיב 2 הביע נכונות להתחיל בתהיליך טיפול, אך שירות המבחן מצא שהוא אינו בשל לכך. לבסוף המליץ שירות המבחן להשית על המשיב 2 ענישה מוחשית ולבחון את המרת העונש בעבודות שירות.

5. אשר למשיב 3 מצא שירות המבחן כי הוא בן הזרקונים במשפחה נורמטיבית ותומכת; כי הוא גטול עבר פלילי; וכי הוא איננו בעל מאפיינים עברייניים. נקבע כי הבעת הצער והחרטה שלו אינה אותנטית ואינה מעידה על אמפתיה אמיתית לסייעו של המתלוון, וכי המשיב 3 רואה את עצמו קרובן של נסיבות העבירה. בשל כך לא נמצא כי הוא בשל לתהיליך טיפולו. לצד זאת ציינה החשיבות הרבה שראה המשיב 3 בשירות הצבאי, שכן לאוთה עת נדחה עקב ההליך הפלילי. שירות המבחן העיריך שמייצוי הדין עמו עלול לגרום להרעה במצבו הנפשי ומשכך הומלץ לחיב את המשיב 3 בביטוח שירות התובע הצבאי מוביל לבטל את הרשותנו.

6. בית המשפט קמא (כב' השופט י' שטרית)קבע בגזר הדין מתחם עונש הולם עבור כל אחד מהמשבבים תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) וכן בהיות המשבבים "בגירים-צעריים" (25.6.2013 פלוני נ' מדינת ישראל (2013/12)). עבור המשבבים 1 ו-2 נקבע מתחם העונש בין כמה חודשים מאסר בשנתין לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל בגין חטף העונשים המפורטים בראשה לפסק דין זה. לעומת זאת, בעניינו של המשיב 3 נקבע מתחם העונשה בין כמה חודשים מאסר בפועל שנייתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשים מאסר בפועל בגין חטף העונשים שפורטו בראשה לפסק דין זה. בית המשפט קמא ציין כי קיימים שני הירוד לשורש העניין בין לבין המשבבים 1 ו-2 בכך חלקו היחסי הפחות ביצוע העבירה.

7. בקביעת עונשו בתחום העונש הולם עבר המשב 1 שקל בית המשפט לחובתו את התרומות שירות המבחן שלפיה הסיכון להישנותה של התנהגות עבריינית העורכה כגבوها, וכן את העובדה שלא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו. לזכותו נזקפו גלו הצעיר בעת ביצוע העבירה; רצונו להתגיס לצבע ולתרום תרומה משמעותית בשירותו; התקופה שבה שהה במעצר ובמעצר בית; העובדה שהודה במעשיו ונטל אחירות עליהם (אף אם חלקי); שיטוף הפעולה עם רשות אכיפת החוק; והמלצת שירות המבחן להשית עליו עונש מוחשי, אך זהה שיומר בעבודות שירות. נכון כל אלה קבע בית המשפט שיש לגזר את העונש בחילקו הנמוך של המתחם והעמידו על 6 חודשים מאסר בפועל שירות בדרך של עבודות שירות.

8. אשר למשב 2 שקל בית המשפט לחובתו את התרומות השירות המבחן כאמור לעיל, לרבות הערצת הסיכון לגבי והעדר המלצה טיפולית בעניינו. לזכותו זקף בית המשפט את הידרו של עבר פלילי ואת התרומות כי העבירה דנן היא בבחינת מעידה חד פעמית; את גלו הצעיר; את שירותו הצבאי הקרבי ורצוינו העד לשוב ולשרות בצבא; את הودאותו ואת שיטוף הפעולה מצדו עם רשות אכיפת החוק; ואת המלצה שירות המבחן להשתתף עונש מוחשי שנייה להמירו בעבודות שירות. בשל כך גזר בית המשפט על המשב 2 עונש זהה לזהה של המשב 1, כאמור.

9. לחובתו של המשב 3 עמדו התרומות שירות המבחן בעניינו: חוסר הזדהותו עם סבלו של המתлонן; לקיחת האחריות החלקית בלבד על מעשיו; והעדר המלצה טיפולית בעניינו. לזכותו, זקף בית המשפט את הידרו של עבר פלילי; את התרומות שמדובר במעידה חד פעמית; את ההשפעה הקשה הצפוי לעונש המאסר נוכח גלו הצעיר; וכי מיצוי הדין עמו עשוי לגרום לנסיגה משמעותית במצבו הנפשי; את רצונו להתגיס לצה"ל ולשרות שירותים משמעותית, שנדרחה עקב ההליכים; את הודאותו ושיטוף הפעולה עם רשות אכיפת החוק. על רקע כל אלה מצא בית המשפט כי לא התקיימו התנאים לביטול הרשותו בדיון והמרתה בשירות לתועלת הציבור. לצד זאת, קבע בית המשפט כי יש לגזר את עונשו של המשב 3 ברף הנמוך של מתחם העונש הולם, וגזר עליו עונש כאמור לעיל.

טענות הצדדים

ערעור המדינה

10. המדינה ערערה על קולת העונש שהושת על שלושת המשבים. לטענתה, שגה בית המשפט קמא הן בקביעת מתחם העונש הולם, הן בגזירת העונש בתחום המתחם. נתען שמתחם העונש שנקבע אינו הולם את הנזק שנגרם למאתلونן והנזק שיכול היה להיגרם לו לאור נקטע האירוע באיבו. המתחם הולם, לשיטת המדינה, הוא המתחם לו עטרה לפני בית המשפט קמא, קרי: שנתיים עד 5 שנות מאסר בפועל בגין כל השלשה. לטענת המדינה, בגין העונש בתחום המתחם ניתן משקל יתר לגילם הצעיר ולהיעדר העבר הפלילי של המשבים, מבלי שניתן משקל הולם להערכת שירות המבחן לגבי מסוכנות המשבים והימנוותם מלכול המלצה טיפולית בעניינם. אשר למשב 3 טענה המדינה כי שגה בית המשפט קמא עת קבע כי חילקו היחס באירוע היה פחות במידה מסוימת מאשר המשבים 1 ו-2 באופן שהצדיק הן קביעת מתחם עונישה נמוך, הן גזירת עונש פחות בחומרתו בתוכו בהשוואה להם.

11. בטעוניהם על פה בפנינו דחו שלושת המשבים את טענות המדינה בערעור. המשב 1 טען כי זהוי הסתמכותו הראשונה עם רשות אכיפת החוק, וכי הודאותו, לקיחת האחריות מצדו, מודיעתו לחומרת מעשיו והצעיר והחרטה שהבע צרכיהם להוות שיקולים ל Kohle, בצד שהייתה הארוכה בתנאים מגבלים ורצוינו להתגיס לצבע. לטענתו, שליחתו למאסר תגעו

עמוד 4

בhcרכה בסיסי השיקום שלו וטסיט אותו מהמסלול החיווי שבו הוא מצוי כעת. המשיב 2 טען כי מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא ראוי והולם את העבירות. הוסף כי נטילת האחריות מצדוע על חלקו באירוע מתבטאת בכך שלא הגיש ערעור על חומרת העונש וקיבלו במלואו, כאשר בקשותיו היחיד היא "לאפשר לו לשלם את מחיר כישלונו באופן סביר ולחזור לחיים עד כמה שניתן". המשיב 3 טען כי היוטו בן 18 וחודשיים בעת יציע העבירה, חלקו הפחות יחסית בביצועה וכן تسקרים המבחן החיוויים בעניינו מח'בים שלא להחמיר את עונשו, אף לבטל את הרשותו עקב הפגיעה החמורה שתווודע להרשעה זו על מסלול חייו, ובפרט על גיסו לצבא.

ערעור המשיב 1

12. המשיב 1 טען כי שגה בית המשפט קמא עת השית עליו 6 חודשים מסר בפועל שירותו בדרך של עבודות שירות, עונש חמור שאינו הולם את גילו הצער ואת היעדר עברו הפלילי. המשיב 1 חלק על עמדת שירות המבחן כי נטילת האחריות מצדוע והצער והחרטה שהבע איןם אונטנטיים, וטען כי בית המשפט קמא שגה עת אימץ רשימים אלה בגזרת הדין. בנוסף שגה לטעמו בית המשפט קמא עת לא נתן משקל מספק להיוטו "בגיר-צעיר"; לתקופה הממושכת שבה הוא שווה בתנאים מגבלים; לעובדה כי שילם מכיסו את הפיצוי למחלון באופן מלא; ולרצונו הcn להתגיס לצבא. אשר לנוקודה אחרת זו הטעימה המדינה בטיעוניה על פה לפניו כי המשיב 1 כבר חצה את גיל 20, ועל כן אין זה נראה סביר שיגיס לצבא.

ערעור המשיב 3

13. לטענת המשיב 3, בעקבות הרשותו על ידי בית המשפט קמא ניתן לו פטור שירותי צבא, וניתן יהיה לערער על החלטה זו של רשות הצבא רק אם תבוטל הרשותו. המשיב 3 סבר כי בעניינו ראוי היה להימנע מהרשותה בדיון, והיה מקום להמיר הרשות זו בשירות לtauולת הציבור. לחילופין טען המשיב 3 כי יש להפחית מעונשו כך שהרשותה תיוותר על כנה, אך עבודות השירות שהושטו עליו יומרו בשירות לtauולת הציבור. לעומת זאת המשיב 3, בית המשפט קמא לא נתן משקל מספק לחלקו היחסי באירוע, חרף קביעותו העובדות בעניין. עוד טען כי לא ניתן משקל ראוי לעדויות האישיות לגבי; לשתייתו בתנאים מגבלים לתקופה ארוכה; ולהמלצת שירות המבחן בעניינו. בתשובה לערעור חזרה המדינה על עמדתה כי בהתחשב במידיניות הענישה הנוגנת לא ניתן לבטל את הרשותו של המשיב 3, ואף ראוי להחמיר את עונשו.

התסקירים المسلימים

14. הונחו לפניו תסקירים المسلימים לגבי כל אחד מן המשיבים. מהתסקיר בעניינו של המשיב 1 עולה כי החרטה ולקיים האחריות מצדוע מקוון עדין מחששו מעונש, וכי הסכמתו להליך טיפולו היא מן השפה אל החוץ. בעניינו של המשיב 2 צוין כי הוא עדין מרוכז בעיקר בתחשויות האישיות ובהשפעת האירועים על מסלול חייו, לרבות הפסקת שירותו הצבאי, ופחות בהשלכות שנודעו לאירוע על המחלון. בנוסף נמצא כי הוא בעל מודעות עצמית וטיפולית נמוכה וכי טרם הגיע לרמת שללות מספקת לצורך הליך טיפולו. לגבי המשיב 3 התרשם שירות המבחן כי כתה הוא לוקח אחריות באופן יותר על מעשייו וכי הזדהו עם כאב המחלון ניכרת. בנוסף התרשם שירות המבחן כי המשיב 3 מוכן לשאת בתוצאות מעשייו, אך אפשר שמיוצי הדין עמו יגרום לנסיגה במצבו הנפשי. משכך המליץ שירות המבחן שלא להחמיר בעונשו של משיב זה ולהעדיף לגביו את הpn השיקומי-טיפול, שניכר כי הוא בשל לו.

15. אקדמיים ואומר כי לאחר העיון במבנה המדינה והמשיבים בשלושת הערעורים שלפנינו, בטיעוניהם על פה וכן בתסקרים המשלימים מאת שירות המבחן, ראיינו לקבל את ערעור המדינה על קולת העונש בעניינים של כל המשיבים ולדוחות את ערעורי המשיבים 1 ו-3. הלכה ידועה היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדינית אלא במקרים חריגים של סטייה מדיניות העונישה הרואה (ראו והשו ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.1.2009)). מקרה זה, לטעמנו, מצדיק את התערבותתו.

16. גם אם נניח (לטובת המשיבים ובלי להזכיר בכר) כי אין להתערב בתחום העונישה שנקבעו על ידי בית המשפט כאמור, מצאנו כי גזירת העונשים מצד הנמור של מתחמי העונישה ביחס לשלושת המשיבים חורגת מהאיזון הרואין בין השיקולים השונים המנויים בסעיף 40יא לחוק העונשין ומединיות העונישה הנוגעת בעבירות מסווג זה.

17. מעיון בפסקת בית משפט זה עולה כי רף העונישה הנוגג בנסיבות מעין אלו כולל תקופות מאסר בפועל מחורי סוג ובריח, שאין מומרות בעבודות שירות. כך, למשל, בעניין ابو זאייד דחה בית משפט זה את ערעורן של שתי צעירות שהורשו על פי הودאות בהסדר טיעון בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמירות, לאחר שהיכו אישת זרה במוניות שירות וגרמו לה שברים בארכות העין ושתפי דם פנימית, ונגזרו עליהם 30 חודשי מאסר בפועל ועונשים מלאים (ע"פ 167/13 ابو זאייד נ' מדינת ישראל (14.8.2013)). במקרה אחר, בעניין דعاם, נדחה ערעורם של שניים שהורשו בעבירות חבלה ופצעה בנסיבות חמירות, על שהיכו אדם שחשדו כי הטריד טלפונית את אחותם של אחד מהם, ונגרמו לו חבלות שהצריכו טיפול רפואי. נגזרו עליהם 10 ו-7 חודשים מאסר בפועל בהתאם לחקם היחסי בביצוע העבירה (ע"פ 4330/12 דعاם נ' מדינת ישראל (5.11.2012)).

18. בעניין פלוני נדחה ערעורם של שלושה קטינים על עונש מאסר בפועל של 15 חודשים שהותם לאחר שהורשו לפি הודאותם בעבירות חבלה חמורה בנסיבות חמירות ובעירות נוספת. זאת, לאחר שהיכו באליםות אדם זר וגרמו לו נזק חמורי שהצריך ניתוח. למורות נסיבותיהם האישיות הקשות וגילם הצער, דחה בית משפט זה את ערעורם על חומרת העונש. וכך קבע שם כב' השופט א' לוי לעניין העונישה הרואיה בעבירות אלימות חמורות המבוצעות על ידי צעירים:

"על התנהגות מסווג זה יש להגיב ביד קשה, ואם לא כך נהוג, תשתלט האלים על כל תחומי חיינו. אכן, בת' המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביתר שאת נגד נגדי האלים. הגעה השעה לעשות מעשה, ובראש וראשונה, להבהיר בדרך העונישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כי המענה לאלים תראה כליאה ממושכת, ולתקופות מאסר שעוללות להיות ממשמעות. עם זאת, אין כוונתי לומר שיש לzonoch כליל שיקולים של שיקום העבריין, ובמיוחד אם הוא קטן, אולם המציגות בה أنه חיים מציאות חירום היא, ועל כן שיקולים מסווג זה הינם שנים במעלה, וקדומים להם שיקולי גמול והרתעה" (ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2005)).

19. האירוע בעניינו לא התרחש בלט הרגע אלא תוכנן מראש. המשיבים 1 ו-2 נסעו מבתים עבר ביתו של המתلون, דרשו שיצא לקרוatum, ולא עלבון או אלימות מצדיו החלו להכות אותו בפראות ובאכזריות. אז ה策רף המשיב 3 והפליא גם הוא במכותו על המתلون, השרוע בינותים על הקרקע ללא יכולת להגן על עצמו. החבלות הקשות שנגרמו

למתalon מעידות לפחות עדין על חומרת מעשייהם של המשיבים. המשיבים מילנים על השפעותיהם הקשות של התמשות ההליכים והעונשים על מהלך חייהם התקין ועתידם. עם זאת, לא ניכר כי נוותנים המשיבים דעתם באופן עמוק וכך לנזקים החמורים שגרמו מעשייהם למתalon: נזקים נפשיים, גשימיים, חברתיים וככלכליים, כעולה מ不可思יר נפגע העבירה שהוגש. מקרים של פרצוי אלימות קשה ופראית על לא כלום, בייחוד בקשר צעירים, הם נגע הפושא במחוזותינו וראוי לעקוּרָן השורש, בין השאר על ידי ענישה הולמת שמוגלתה בתחום את סלידתנו לחברת מקרים אלה.

20. בצד חומרת מעשייהם של המשיבים שתוארו לעיל,指出 מספר נסיבות שהובאו בפנינו הרואיות להזקף לזכותם. ראשית, שלושת המשיבים שילמו את הפיזיים שהושתו עליהם לטובת המתalon במלואם. שנית, למרות התרשםתו האמביוולנטי של שירות המבחן מהמשיבים בשלושת הנסיבות שהונחו בפנינו, ראוי לציין כי שלושתם הביעו חרטה וצער על מעשייהם ועל הנזקים שגרמו למתalon. שלישי, רצונם העז של המשיבים 1-3 להתגיס לשירות הצבא ושל המשיב 2 לשוב לשירות המשמעותי אשר נקטע בעקבות האירוע, מעידים לטעמי על כוונתם הכנה להשתקם ולהשיב את חייהם למסЛОם, ולא לסור לדרכ האלים והעבריתנות בעtid.指出 בנוסף כי בענינו של המשיב 3, כעולה מה不可思יר המשפטים בעניינו, חלה התקדמות בנוכנות להשלים עם מעשייו ולהשתלב בהליך טיפול, ועל כן בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינו.

21. באיזון בין השיקולים השונים מצאנו כי ראוי להחמיר בעונשם של המשיבים, באופן ההולם את מדיניות הענישה הנוגגת בעבירות מסווג זה, אך במידה שתבטא את נוכנות המשיבים לקחת אחריות על מעשייהם ולהשתקם, וכי את שאייפתנו כי ישובו - בהינתן גלם הצער ונסיבותם האישיות - למסלול חיים נורטטיבי לאחר ריצוי עונשייהם.

22. אשר על כן, החלטנו לדוחות את ערעורו של המשיב 1 וערעורו של המשיב 3, לקבל את ערעור המדינה ולגזר על המשיבים את העונשים הבאים: עונשם של המשיבים 1-2 יועמד על 8 חודשים מאסר בפועל ושאר רכיביו העונש שנגזר בבית המשפט קמא יותרו על כנמ; לגבי המשיב 3, עונשו יועמד על 6 חודשים מאסר בפועל Shirutz על דרך של עבודות שירות, ושאר רכיביו העונש שנגזר בבית המשפט קמא יותרו על כנמ.

1. המשיבים 1-2 יתיצבו לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליהם ביום 19.4.2015 עד השעה 10:00 בבי"ר קישון או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשומם תעוזת זהות או דרכן. על המשיבים 1-2 לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336. באשר למשיב 3, תוגש בעניינו חוות דעת עדכנית מאט הממונה על עבודות השירות, עד לתאריך 29.4.2015

ניתן היום, ט' בניסן התשע"ה (30.3.2015).